

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2012. november 16. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A 2 rb. hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt **a vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2012. január 3. napján kihirdetett 21.B.1383/2010/48. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben alkalmazott lefokozást 1 (egy) évre a törzsőrmesteri rendfokozatba visszavetésre **enyhíti**.

A vádlottat előzetesen mentesíti a büntetett előélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól.

A szabadságvesztés büntetést halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2012. január 3. napján kihirdetett 21.B.1383/2010/48. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében, ezért 8 hónapi börtönbüntetésre és lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 38.476 forint bünygyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson az ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott irányának megjelölése nélkül, míg a védője a büntetéskiszabás miatt enyhítés, különösen a lefokozás mellőzése érdekében fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.246/2011/2. számú átiratában indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét hagyja helyben, de határozata indokolásában utaljon arra, hogy az elsőfokú bíróság a Btk.2.§-ában írtaknak megfelelően a vádlottra nézve kedvezőbb, elkövetéskori szabályokat alkalmazta.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését fenntartotta. Arra hivatkozott, hogy a cselekmény elkövetésétől számítva 4 év már eltelt és ezalatt a 4 év alatt védece továbbra is

alkalmas volt rendőrnek. Ezért a lefokozás mellőzését kérte. Kifejtette továbbá, hogy az elbírált cselekmények tárgyi súlya sem indokolja, hogy a vádlott ne teljesíthessen továbbra is rendőri szolgálatot.

A vádlott az utolsó szó jogán kérte a lefokozás mellőzését, mert álláspontja szerint egy rendfokozatban visszavetés is elegendő katonai büntetés lenne vele szemben. Indítványozta továbbá, hogy a másodfokú bíróság előzetesen mentesítse őt a büntetett előélethez fűződő hátrányos következmények alól. Kifejtette, hogy közel 10 éve teljesít rendőri szolgálatot és ebből 4 éve - a jelen ügy tárgyát képező bűncselekmények miatt - folyamatosan hátrányok érik.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Az iratokból megállapítható, hogy a vádlott tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott vallomásával, valamint az azt alátámasztó tanúk vallomásával szemben a tényállást a sértetteknek a bizonyítás anyagává tett feljelentés, majd sértetti vallomása során tett terhelő nyilatkozatai alapján állapította meg. A sértettek tanúvallomását támasztották alá a sértett hozzátartozóinak következetes vallomásai, továbbá a sértett hozzátartozóinak, barátainak vallomásai és különös súllyal a tanúk vallomásai. A Fővárosi Törvényszék értékelte még a rendelkezésére álló egyéb - okirati - bizonyítékokat, valamint a tárgyalás során kihallgatott igazságügyi orvosszakértő véleményét.

Az elsőfokú bíróság ítélete 3. oldalától a 23. oldalig foglalkozott az általa megismert bizonyítékokkal és részletes, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el a tényállás alapjául. A Fővárosi Törvényszék ítélete megalapozott, mindenben mentes a Be.351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmények jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét 2 rb., a Btk.226. § (1) bekezdésébe ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében állapította meg. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróságnak az ítélet 23. oldal utolsó bekezdésében és a 24. oldal 1-6. bekezdésében kifejtett jogi álláspontját. Azt csupán annyiban egészíti ki, hogy a vádlott a Btk.137. § 1/I) pontja alapján minősül hivatalos személynek.

A vádlottnak és védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése alapos.

A Fővárosi Bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket és nem tévedett, amikor a vádlottat a rendelkező részben írt 8 hónapi börtönbüntetésre ítélte. Az eddig a törvénnyel összeütközésbe nem került vádlottal szemben indokolt volt a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztése is. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban tévedett a Fővárosi Törvényszék, amikor az eddigi kifogástalan életvezetésű, az adott jogi minősítésen belül két, viszonylag kisebb súlyú bűncselekményt elkövető, már négy éve a büntetőeljárás hatálya alatt álló vádlottat lefokozásra ítélte. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottal szemben nem állapítható meg az, hogy a cselekmény jellegére és súlyára, vagy akár az előéletére is figyelemmel méltatlanná vált volna a rendfokozat viselésére és ne volna a rendőri szolgálatban megtartható. Esetében inkább az a megállapítás tehető, hogy magatartása rendfokozata tekintélyének sérelmével járt, de lefokozása nem szükséges. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottal szemben alkalmazott lefokozást a Btk.133. § (1), (2) és (3) bekezdései alapján 1 évre a törzsőrmesteri rendfokozatba visszavetésre enyhítette. Mivel az ítélőtábla álláspontja szerint a vádlott a rendőri szolgálatban továbbra is megtartható, ezért őt a Be.104. § (1) bekezdésének alkalmazásával előzetesen mentesítette a büntetett előlethez fűződő hátrányos következmények alól. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés és a másodfokú bíróság által alkalmazott katonai mellékbüntetés együttesen megfelelően szolgálja a Btk.37. §-ában írt büntetési célokat.

Az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező része nem tartalmazza, hogy az ott írt büntetések halmazai büntetésként kerültek kiszabásra, ezért azt a másodfokú bíróság pótolta. A Fővárosi Törvényszék és a Fővárosi Ítélőtábla a Btk. 2. §-ában írtaknak megfelelően az elkövetés idején hatályban lévő törvényt alkalmazta.

A Fővárosi Törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítélőtábla - helyes indoka alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélőtábla ítélete a Be.372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2012. november 16. napján

Dr. Ruzsás Róbert sk.
a tanács elnöke

. Mészáros László sk.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős - és a szabadságvesztés kivételével - végrehajtható.

Budapest, 2012. november 16. napján

. Ruzsás Róbert sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő